CONCLUSIE VAN ADVOCAAT-GENERAAL S. ALBER

van 14 september 2000 *

1. In de onderhavige niet-nakomingsprocedure tegen de Italiaanse Republiek verzoekt de Commissie het Hof,

1) vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 97/51/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 oktober 1997 tot wijziging van de richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG met het oog op de aanpassing aan een door concurrentie gekenmerkte context in de telecommunicatie [1], of althans door die bepalingen niet ter kennis te brengen van de Commissie, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2) de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

2. Volgens artikel 3, lid 1, van de richtlijn moeten de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk vóór 31 december 1997 aan deze richtlijn te voldoen.

3. Aangezien de Commissie binnen de gestelde termijn geen bericht van de Italiaanse autoriteiten had ontvangen over de maatregelen tot omzetting van de richtlijn in Italiaans recht en zij over geen andere informatie beschikte waaruit kon worden opgemaakt dat de Italiaanse Republiek deze verplichting was nagekomen, stelde zij krachtens artikel 169 EG-Verdrag (thans artikel 226 EG) een beroep wegens niet-nakoming in, door bij brief van 25 augustus 1998 een termijn voor het maken van opmerkingen te verlenen.

4. Bij brief van 16 oktober 1998 antwoordde de Italiaanse regering aan de Commissie, dat zij de nodige maatregelen om aan de richtlijn te voldoen aan het uitwerken was.

5. Daarop zond de Commissie op 26 januari 1999 een met redenen omkleed advies aan de Italiaanse Republiek, waarin zij haar verzocht om binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de betekening van dit advies de nodige maatregelen te nemen om aan de richtlijn te voldoen, en haar daarvan in kennis te stellen.

* Oorspronkelijke taal: Duits.

1 — PB L 295, blz. 23.

6. Bij brief van 12 april 1999 zond de Italiaanse regering de Commissie een ontwerpdecreet tot omzetting van onder meer richtlijn 97/51.

7. Aangezien de Commissie geen andere informatie over de Italiaanse uitvoeringsmaatregelen ontving, heeft zij het onderhavige beroep ingesteld.

8. De Italiaanse regering betwist niet, dat zij het Verdrag niet is nagekomen, maar verwijst naar een (Italiaans) ontwerpreglement, dat ter informatie aan de Commissie en voor advies aan de Consiglio di Stato zou zijn toegezonden. Alvorens uitspraak te doen, heeft deze laatste het nuttig geacht advies in te winnen bij de Autorità per le garanzie nelle comunicazioni en de Autorità garante della concorrenza e del mercato.

9. Dit betoog doet evenwel geen afbreuk aan het verwijt dat de richtlijn niet tijdig is omgezet. Aangezien de richtlijn derhalve niet binnen de gestelde termijn is omgezet, dient het door de Commissie ingestelde beroep gegrond te worden geacht.

10. Bijgevolg dient te worden vastgesteld, dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 97/51, de krachtens artikel 3, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

11. Ingevolge artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering wordt de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwezen. Aangezien de Italiaanse Republiek in het ongelijk is gesteld, moet zij in de kosten worden verwezen.

Conclusie

12. Ik geef het Hof in overweging, te beslissen als volgt:

„1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 97/51/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 oktober 1997 tot wijziging van de richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG met het oog op de aanpassing aan een door concurrentie gekenmerkte context in de telecommunicatie, is de Italiaanse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Italiaanse Republiek wordt in de kosten verwezen."